

Ministry of Justice

משרד המשפטים

מדינת ישראל
State of Israelא' تموز, תשע"ו
7 יולי, 2016**תשדורות פקסימייליה**

מאთ: Shoham Alexandre dhan
מספר פקס: :
מספר טלפון: :
מחלקה: :
כתובת: :
Email:

מספר העמודים כולל עמוד זה: 13

אל: 04-9503140
שם החברה:
מספר הפקס: 04-9503140

מכותב:

08-6655677, 08-6655677;

הערות:
עת"מ 4749-05-16

מסמך זה אינו חתום להיות ונסלח במחודש/פקס

שלום רב,
מצ"ב כתוב תשובה מטעם המדינה.

ברכה,
שחם אלכסנדר - זהאן, מותמחת.

פרקליטות מחוז דרום - אוצר
משרד : 02-6467058 073-3801254 פקס :

7.7.2016

אישור הגשת מסמך

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

יום חמישי 07 يولי 2016

עט"ם 16-05-4749 אל עומר ואח' נ/
פרקיות מהוז דרום - אזרחי ואח'

אל (אל) : פרקליטות מהוז דרום - אזרחי

אישור על הגשת מסמך מסוג כחוב תגובהMSCALQUE עלי אירاز מסתند מטעם נושא כתוב חמורה

ניתן אישור כי ביום (נסadic בכאן) 07/07/2016 בשעה (השעה) 16:17:07

הוגש מסמן מסוג (שם מסתנד מטעם נושא כתוב חמורה

בתיק (في قضية رقم) 16-05-4749 - אל עומר ואח' נ/ פרקליטות מהוז דרום - אזרחי ואח' .

עת"מ 16-05-4749

בבית משפט לעניינים מינהליים**בבאר – שבע**

- .1. אברاهים אלעמור, ת"ז 042831917
- .2. אחלאם נסאסרה, ת"ז 032485534
- .3. אחמד נסאסרה, ת"ז 023296643
- .4. איימאן אלעמור, ת"ז 301575239
- .5. זיאד נסאסרה, ת"ז 060643244
- .6. חנן נסאסרה, ת"ז 200283125
- .7. סלימאן נסאסרה, ת"ז 059443820
- .8. שרה נסאסרה, ת"ז 036294080
- .9. תמאם נסאסרה, ת"ז 026340620
- .10. מנصور נסאסרה, ת"ז 037248168
- .11. אחמד נסאסרה, ת"ז 028180974
- .12. איסמעיל נסאסרה, ת"ז 034045039
- .13. אמרה נסאסרה, ת"ז 039287404
- .14. סאלם עבד אלקדר נסאסרה, ת"ז 036467959
- .15. עבדאללה נסאסרה, ת"ז 058935867
- .16. עדאלת – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל

כולם ע"י ב"כ עווה"ד מונא חדאד

מהמרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל

מרחוב יפו 94, ת"ד 8921, חיפה 31090

טל: 04-9503140 ; פקס: 04-9501610

העותרים

- נגד -

1. מדינת ישראל - משרד החינוך

ע"י ב"כ פרקליטות מחוז דרום-אזורית

מרח' קרן היסוד 4, בנין קרסו, באר שבע

טל: 02-6467058, פקס: 02-3801222

2. מועצת אזורית אלקסום

ע"י ע"ד חן אביטן ו/או יוסי עטון

רחוב הנרייטה סוליד 8ב, רסקו סיטי, באר שבע 84894

טל: 08-6655655 ; פקס: 08-6655677

המשיבורות

כתב תשובה מטעם המשיבה מס' 1

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 5.7.2016, מותכנת המשיבה 1 (להלן: "המדינה" או "משרד החינוך" או "המשרד" או "המשיבה"), להגיש כתב תשובה מטעמה.

א. פתח דבר

1. העתירה שבפנינו כרוכה אחר בקשתם של העותרים להוראות לספק מוסדות חינוך לילדיים, ילדים בגילאי 4-3 המתווררים לטענות בפזרה הבודאית בגין מיקבץ בלתי חוקי המכונה "נסירה אל-Amor" (להלן - "מקבץ נסירה אל-Amor" או "המקבץ") והמכונה על ידם "כפר אלסירה", בין בדרכן של הקמות גו ילדים בסמוך למקום מושבים הבלתי חוקי ובין בדרך של מימון שירותים הסעוט לגני ילדים הסמוכים למקום מושבם.
2. כן, מבקשים העותרים "להחריג" את הוראות חוזר מנכ"ל תשע"ד/1(ב) "הסעות לתלמידים ועובדיו הוראה למוסדות חינוך רשמיים" (להלן - "חוזר מנכ"ל") באופן שיאפשר מימון הסעות לילדים בגילאי 4-3 מהפזרה הבודאית בגין לגני הילדים בכפרים הסמוכים.
3. בפתח הדברים ייאמר כי ההכרעה בעתירה דנא חרוגת מעניינים של 15 העותרים שבכותרת. העתירה המונחת בפנינו בעלת השלכות רוחב ולבלה יש השלכות תקציביות ביחס להסדרה גורפת של הסעות לכל הפזרה הבודאית בגין.
4. יouterם כי מהערכות שנעשו עולה כי תקציב ההסעות לכל הפזרה הבודאית בגין בלבד נאמד לכל הפחות בסכום של כ - **120 מיליון ₪**.
5. מוכח השלכות רוחביות אלו, וכיוון שהסוגיה חרוגת מנהלים הקיימים, פועלת המשיבה לבירור היתכנות למימון הסעות לילדים בגילאי 4-3 המתווררים בפזרה הבודאית בגין בלבד, וסוגיה זו עודנה נבחנת במסגרת דיווני התקציב בהשתתפות נציגי משרד האוצר, שייערכו במהלך החודשים הקרובים (הינו 7-8.2016).
6. באשר לسعد להקמת מוסדות החינוך בסמוך למקבץ, נציין, כבר עתה, כי מדובר בדרישה למתן סעד בלתי חוקי, וPsiatia כי אין בכוחו של בית המשפט הנכבד להיעתר לכך. כפי שיפורט בהרחבה להלן, בית המשפט העליון לא ראה לסתות מעמדת משרד החינוך וקבע כי אין מקום להתערבות שיפוטית בהחלטת משרד החינוך לסרב להקים גני ילדים ללא תכנית מותאר.
7. מכל מקום, ובגיגוד לתמונה שմבקשים לצויר העותרים, כפי שיבוואר בהמשך, עומדים לרשות ילדי העותרים פתרונות חינוך זמינים ומידיים במרכזי חינוך ביישוב כסיפה ובموעצה האזורית אל-קסום.

ב. רקע כללי

8. באזור הנגב מוגדרים לעללה מחייבים אלף בדואים במקומות בהם בחרו להקים את ביתם, מחוץ ליישובי הקבע החוקיים, מבלי שקדם לכך תכנון מצד משרד ממשלתי כלשהו. למעשה, מדובר בבניה בלתי חוקית, ללא הכנת תכניות, כמתחייב מחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965, ולא בבקשת וקבלת היתר היידי בניה מטעם רשויות התכנון המוסמכות.
9. במסגרת יריעה זו, אין בדעתנו לבחון את כל המשמעות הרכבות הנלוות לצורת התוישבות זו, אלא שלענינו יש לומר כי היא מעוררת, בין היתר, קשיים רבים בתחום הספקת שירותים לתושבים שבוחרים להתיישב בכל אתר, לפי ראות עיניהם. המדינה פعلا בעבר, וממשיכה לפעול, להקמת יישובי קבוע עבור האוכלוסייה הבדואית בנגב, אולם משיקולים שונים, שאין זה המקום לפרטם, עברו להתגורר ביישובי הקבע רק חלק מן הבדואים בנגב, בעוד חלק נכבד בוחר להמשיך ולהתגורר בעשרות מקבצים מחוץ לתחומי היישובים החוקיים, ולהקים שם את ביתו, בהתאם מהמדיניות החקלאית וממגמות התכנון של הרשותות המוסמכות במדינת ישראל. נסיף זאת: אין לכך כי המדינה ערה ליתרונות הסובייקטיביים, הבלתי לגיטימיים, שאוטם תושבים עשויים להשיג כתוצאה מצורת התוישבותם זו, אלא שאין בכך כדי להניב עבורם מחויבות משפטית וחוקית מצד המדינה להספקת צרכים ציבוריים בכל אתר ואתר.
10. יודגש כי עפ"י החוק, התכניות ומדיניות התכנון החלות על השטח, אין להקים יישובים חדשים אלא בהתאם להחלטות רשויות התכנון, לאחר שאליה תסקולנה מכלול שיקולים הנוגעים להקמתו של כל יישוב לגוף ובכפוף לכל דין. אפשר שתושבי הפזרה הבדואית מעוניינים בהקמת עשרה רבודות רבות של יישובים כפריים בנגב, ולמעשה, במתן לגיטימציה לעשרות מקבצים שהקימו במשך השנים曩וד לחוק, אלא שמנגד, רשויות התכנון עומדות על כך שהקמת יישובים תיעשה רק במסגרת הליכי תכנון דין.
11. למול זה יודגש כי ביישובי הקבע דואגת המדינה להקמת מערכות שירותים, לרבות בתים ספר, מרפאות ותשתיות שונות.
12. משרדיה הממשלה הנוגעים בדבר אינם חולקים על חובתם לדאוג לכך שכל האוכלוסייה הבדואית תזכה בהקמת מסגרות חינוכיות. יחד עם זאת, אופן הקמת מוסדות החינוך לתושבים אלו והסדרת המסגרת החינוכית העורם חייבים להיות תואמים את המדיניות החקלאית, התכנונית והחוקית של מדינת ישראל.
13. בהקשר זה ייאמר עוד כי על-פי התכניות ומדיניות התכנון החלות על השטח, אין להקים יישובים חדשים אלא בהתאם להחלטות רשויות התכנון, לאחר שאליה תסקולנה מכלול שיקולים הנוגעים להקמתו של כל יישוב לגוף ובכפוף לכל דין.
14. אכן, אפשר שההגעה למוסדות החינוך של חלק מילדי תושבי הפזרה הבדואית הכרוכה בקשימים הכרוכים במרקם ובאי נוחות, כמו גם בkowski לשאת במימון עלות הנסעה, ברם, אין בכך כדי להניע את המדינה להיזכר לגחמות של כל מאן דהוא שבחר להתיישב בכל מקום בו דרך כף רגל ולאפשר להפרת החוק לכפות את עצמה על המדינה. יש לאפשר לרשותות

המדינהקיימים הליכים של תכנון ליישוב האוכלוסייה הבודואית בנגב, מבליל יצור עובדות בלתי הפיכות בשטח, הנובעת כולה מההתישבות הבלטי חוקית ועל כן גם על המסגרות החינוכיות לפעול אך ורק במסגרת החוק.

על אף האמור, ולמרות הוראותיו הברורות של הנהל בנושא, על מנת לנסות ולמצוא פתרון רוחבי כולל להגשת המסגרות החינוכיות לידי- 3 המתוגරרים בכפרים הבודאים הבלטי מוכרים, ולפניהם משורת הדין, התקיימו דיונים בהם נטו חלק הגורמים הרלוונטיים לעניין, וסוכם כי תידונו ותיבחו האפשרות לתקצוב ההסעות לילדים אלה, וזאת במסגרת דיוני התקציב הקרובים, שפכו לתקיים במהלך חודש يول – אוגוסט 2016.

ג. עמדת המשיב מס' 1

טענות מקדימות

16. המשיב יטען, כי חלק הארי של העותרים אין כלל עילת תביעה בעтиירה דין וכי עתירתם נוגעה בחוסר תום לב וניקיון כפויים, שכן בהתאם לרישומי משרד הפנים אלו רשומים ביישוב כסיפה, ולא במקבץ, לנطען בעтиירה. וביתר פירוט:
17. כתובותם הרשומה של אחד-עשר (11) מהעתורים שבכותרת היא ביישוב **כסיפה** (עתירים 2, 8-4, 10-13 ו-15); עותר יחיד מתוגדר בפוזורה הבודאית במקבץ הבלטי חוקי ابو רובעיה (עוטר 1) ושלושה (3) עותרים בלבד במקבץ (עתירים 3, 9 ו-14).
18. לפיכך, ביחס לעותרים אלו, שכותבותם הרשומה במשרד הפנים אינה במקבץ, יש להורות על מחיקת העתירה, שכן אין להם כל עניין בה והם חסרי כל עילת תביעה.
19. זאת ועוד, אי גילוי עובדה מהותית זו עולה כדי חוסר תום לב וחוסר ניקיון כפויים המהווים אף הם טעם לדחייתה של העתירה ביחס אליהם.
20. מAMILא, שעה שכותבות מגורייהם הרשומה, ביישוב כסיפה, מצויים למעלה מ- 40 גני ילדים, הרי שמתוייתר הצורך לדון בסעדים המבוקשים בעתירה ועל הילדים ללמידה במקום מושבם הרשם.
21. לצד העדר עילה וזכות עמידה לעותרים שצוינו לעיל, כמו גם חוסר ניקיון כפיהם ותום ליבם, יטען המשיב, כי לא בא כל פירוט בעתירה מהי ההחלטה הנתקפת בגדה, ולא בצד. ככל שהעתורים מבקשים לתקוף החלטת המשיב מיום 17.12.2014 (נספח ע/3 לעתירה), כי אז ברוי שעתירותם נוגעה בשינוי כבד, המהווה שיקול נוסף לדחייתה.

על העותרים לפעול לרישום ילדייהם בהתאם לחוק לימוד חובה

22. בהתאם להוראות חוק לימוד חובה, תש"ט-1949 (להלן – "חוק לימוד חובה"), העותרים חייבים לרשותם ילדיהם למוסדות חינוך ברשות המקומית שבתחום שיופטה הם מתוגරרים.

הוראת סעיף 4(א) לחוק לימוד חובה קובעת, כדלקמן:

"**הורים של ילד בגיל לימוד חובה, או של נער בגיל לימוד חובה חיבים, כל אחד מהם, לדאוג לכך שהילד או הנער ילמד באופן סדרי במוסד חינוך מוכר.**"

סעיף 3(א) לתקנות לימוד חובה וחינוך ממלכתי (רישום) קובע, כי:

"**הורים של ילד בגיל 5 חיבים, כל אחד מהם, לרשו, במועד ובאופן שנקבע בתקנות, ברשות המקומית שבתחום שיפוטה גור הילד.**"

באישור אגב יצוין, כי בשל החלטת חוק לימוד חובה על גיל 3 על כלל מדינת ישראל, מחייב סעיף 3(א) לתקנות לעיל, למעשה, חובת רישום למוסד חינוך על הורים של ילד בגיל 3 ומעלה.

23. ביחסוב כסייפה, הסמוך למקבץ נושא העתירה, קיימות מסגרות חינוך בהם ניתן לשבץ את ילדי העוטרים, והעותרים מחויבים, כאמור, לפועל לרישום ילדיהם בגנים אלו.

24. יודגש, כי למושרד החינוך אין פרטיים אודוטים בקשרות הרישום שהוגשו, אם הוגשו בכלל, על ידי העוטרים לרישום ילדיהם ברשות החינוך המקומי כסייפה או במועצה האזורית "אל כסום".

25. למען שלמות התמונה, יצוין, כי בשנת 2003 כוננה המועצה האזורית "אבו בסמה". במסגרת הסכם שנחתם בין המועצה האזורית ابو בסמה לבין משרד החינוך, התchiaiba ابو בסמה לספק שירותים חינוך לילדים הפוזרה הבודואית בנגב המתגוררים בשטחים גליליים. לאחרונה, פוצלה אותה מועצה לשתי מועצות: "אל כסום" ו-"נווה מדבר". המועצה האזורית המספקת שירותים חינוך לילדים הפוזרה הבודואית המתגוררים במקבץ הינה המועצה האזורית "אל כסום".

הקמת מוסדות חינוך בסמוך למקבץ הינה בלתי חוקית

26. במסגרת העתירה ביקשו העוטרים כי יינתן להם סעד להקים עبورם "**zion** **ילדים בסמוך למקום מגורייהם של הילדים שבגלאי 3-4 שנים**", אשר אין לאביו תכנית מתארא מאושרת המאפשרת לבנות המוסד החינוכי המבוקש.

27. **בנסיבות אלה, בקש העוטרים נחזית כדיישה למתן סעד בלתי חוקי, ופשיטה כי אין בכוחו של בית המשפט הנכבד להיעתר לכך.**

28. ייאמר מיד, כי העוטרים טועים ומטעים את בית המשפט הנכבד, בהנחות הפרועה, המוצגת כטיעון מתבקש, כי ההחלטה השיפוטית שניתנה במסגרת תל"פ 2137/09, **עודה מוסא אלנסאשרה ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 6.1.2011) (להלן: "**עניין אלנסאשרה**") המורה על ביטול צווי הריסקה, הלכה למעשה מכירה בזכות החזקה וishiבה במרקען אלו.

29. עיוון בפסק הדין מלמד אותנו ההיפך הגמור. ב"**עניין אלנסאשרה**" אמן בית המשפט הורה על ביטול צווי הריסקה שניתנו במעמד צד אחד. עם זאת, כל שנקבע בפסק דין זה הינו כי מצד השיקולים הכלליים לפיהם חוותה לא יצא נשכח, תכליות האכיפה והצדוק במיגור הבנייה

הבלתי חוקית, לא קיימים במקרה דנא נתונים המצביעים על צורך מיידי, כאינטראס ציבורי להרישת המבנים. הא ותו לא. אם כן, פרשנותם של העותרים מרחיקת לכת.

30. אם לא די באחיזתם הבלתי חוקית של העותרים במרקעין, הרי שהללו מוסיפים חטא על פשע, ובפרטיה דנא אף מבקשים מבית משפט נכבד זה להורות על סעד בלתי חוקי במסלול המבקש לעקור את חוק התכנון והבנייה – הקמת מבנים בלתי חוקיים.

31. וידגוש, כאמור, המדינה מעולם לא התקשה לחובב הגלווה בחוראות חוק לימוד חובה שענינה, הכרח לספק לילדים העותרים מענה חינוכי. ואולם, נוכח העובדה שהעותרים התיישבו במקבץ בלתי חוקי, המדינה טועה כי אין זה נכון ואף בלתי אפשרי ליתן מענה במקום בו בחרו העותרים להתיישב באופן בלתי חוקי, ויש לספק הਪתרונות המרכזיים החינוך הקיימים ועל פי הדין.

32. הגיוון הדברים מעז – כך לעמודתנו – בחובב היליכי תכנון פרי מחשבה מוקדמת ומושכלת, ולא להיגדר אחר מצב נתון בשטח, בהיות זה מסכל תכנון עתידי ומקבע קשיים בהמשך היתכנות ייודי בכל אתר ואתר. וודאי שسعد המורה על הקמת מוסדות החינוך אינו אלא בקשה מבית המשפט כי יעקור את הליכי התכנון שבינם נקלים מלא השיקולים הכריכים לעניין.

33. עמדה זו התקבלה בבג"ץ 5108/04 אבו ג'ודה נ' שרת החינוך ואח' (פורסם בתקדים), שם קבע ביהמ"ש כי אין מקום להתערבות שיפוטית בהחלטת משרד החינוך לסרב להקים גני ילדים ללא תכניות מתארא. ביהמ"ש עמד על כך כי הקמתם של מוסדות חינוך צריכה להיעשות מתוך ראייה תכניתית ארכוכת טווח, וכי מוסדות החינוך בסביבתם של העותרים דיה לספק את צרכי הילדים.

34. באופן דומה נדחתה עתירה בבג"ץ 10030/05 עארף אלעמור ואח' נ' שרת החינוך ואח', תק-על 2006 (1) 766, בגיןה נתקבש סעד בעניין הסדרי חינוך לילדים בגילאים 3-4 בזעורה, הנמנה על המקבצים הבלטי חוקיים בנגב. בעניין זה עמד בית המשפט העליון, שוב, על כך כי לא ניתן לקבל את העתירה על יסוד העובדה שמדובר במקבצי התיאشيرות בלתי-חוקיים.

35. כן, מופנה בית המשפט הנכבד לפסיקה נוספת של בית המשפט העליון, שאינה נותנת יד ליצירת עובדות בשטח ע"י מותן שירותים (גם אם חיוניים) בנسبות בהן מדובר על בניית בלתי חוקית- בג"ץ 8052/05 איןאש אל אטרש ואח' נ' שר הבריאות ואח' (טרם פורסם) בו דחה בית המשפט העליון עתירה לחיבור העותרים לרשות החשמל הארץית, לצורך הבטחת טיפול רפואי מציל חיים שעוטרת, שהינה בת 3 שנים, זקופה לו, בדברי כב' השופט לוי בפסק הדין:

”**במחלוקת שנפלה בין הצדדים, נראה כי אין מנוס מקבלת עמדתם של המשיבים. נקודת המוצא לדין היא שמחמת האיסור שמקורו בדיון סעיף 157 א' לחוק התכנון והבנייה התשכ"ה-1965,** לא ניתן לחבר את ביתם של העותרים לרשות החשמל. כאמור, בית זה נמצא בכפר לא מוכר, שאינו כולל אף בגדרם של החדרגים בחוק הספקת החשמל (הוראת שעה) התשנ"ו-1996....**אין גם להתעלם מכך שהיתה זו החלטת העותרים 2 ו-3 לקבוע את ביתם בירושב לא**

מוכר, מותך ידיעה שקב לכך לא יוכל להתחבר לתשתיות בסיסיות....".

(הדגשות אינן במקור).

36. כך בו"ע 509/609 **عبدالלה ابو مسعود וcoh' נ' נציב המים** (בית הדין למים), תק-מח 2006 (3) 88, נקבע:

"...ככל זכות יסוד, הזכות למים אינה זכות מוחלטת. היא צומחת מנסיבות חיים המחייבת איזון בין זכויות אדם ואינטרסים אחרים בעלי משקל רב - בין של פרטיים אחרים ובין של הציבור. סדר הרמוני בין מכלול אינטרסים אלה הוא תנאי למשפט חוקתי תקין.....יש לאזן בין זכותם של העוררים למים לבין האינטרסים הציבוריים של קיום הסדר הציבורי ושמירה על דיני מדינת ישראל. העוררים, בעצם הקמתם של המבנים והישובים הבלתי מוכרים בנגב, יושבים הנבניהם ללא היתר בנייה בחוק, ממשיכים את הקרע תחת טענתם. לא ניתן ('ייתכן' - ש.ב.) לבנות ללא היתר ובגיגוד לחוק ולבקש כי בדרך של חיבור מים תינטו, בפועל, לגילזיה לבניה בלתי חוקית. על כן, לא ניתן להיתר לכל בקשותיהם מבלתי להתחשב באינטרס הציבורי של שמירה על החוק לרבות על המערך התכנוני של הרשויות".

37. הנה כי כן, עמדת המדינה היא כי הבסיס להגשה הזכות לחינוך במקום גיאוגרפיה מסוימים, כפוף, בין השאר, להוכחת קיומה של זכota נורמטיבית לשוחות במקום ולהזיק בו. אין עליה לחייב את המשיבה 1 להקים מסגרות חינוכיות בכל מקבץ מגורים ארעי שהוקם באופן בלתי חוקי ואשר אין תכנית להכיר בו כמקום יישוב של קבוע.

38. יובהר. בעניינו, מקבץ ההתיישבות של העוטרים נטול כל היכולת תכנונית או כוונה להקים בו יישוב או מרכז שירותים.

39. תכנית מתאר מחוזית – מחוז דרום, תמי"מ/ 4/14/40/2/ב אשר מטרתה לאפשר הקמתם של מבנים יבילים ארעיים לשימושים של שירותי חיוניים כמפורט בתכנית, מוקורה בהבנה כי תהליכי התכנון וההסדרה של יישובי הפזרה הבודאיות בגין עלולים להימשך מספר שנים, וכי יש ליתן מענה בהווה. נכון האמור, המדינה פעלת למציאת פתרון ביוניים, שבמסגרתו ניתן יהיה לספק לתושבים שירותי חיוניים, עודטרם הסדרת ההתיישבות. על רקע זה גובש שינוי 40 לתוכנית המתאר המחוזית דרום. במסגרת תכנית זו תוכנו 16 נקודות ספציפיות ברחבי הפזרה, שבחן ניתן יהיה להקים, בהתאם תנאים מסוימים, מבנים יבילים למתן שירותי חיוניים, חרף העובדה כי ביחס לנקודות אלה **אין** תכניות תקופת המאפשרות בניית בהתאם למטרות התיכון הרגיל.

40. כאמור, תוכנית זו אינה חלה על המקבץ הבלתי חוקי כאמור.

41. בהתאם לתוכנית להלן התנאים הנדרשים לשם קבלת היתר בנייה להצבת מבנה יביל:
"מוסך תכון רשיי ליתר היתר בנייה למבנה יביל ארעי, אם התקיימו בו התנאים הבאים:

א. הקמת המבנה יוביל ארעי תותר במקומות אשר נקבע כמיועד לישוב קבוע בתכנית מתאר מחוזית מאושרת, בתכנית מתאר מחוזית מופקדת או על פיה בהחלטה של המועצה הארץית.

ב. הבקשה להיתר תאושר על ידי המשרד הממשלתי האחראי להספקת השירות החיוני בגיןו מבקש היתר הבניה (בעניינו - מועצה אזורית "אל כסום").

ג. מגיש הבקשה להיתר יצורף לבקשת התחריבות לפינוי וסילוק מלא ומוחלט של המכונה תוך שנה ממועד כניסה לתוך של תכנית מתאר מקומית מפורטת לישוב הקבוע

אלא אם ניתן לבניה, לפני תום המועד הנ"ל, היתר על פי התכנית התקפה כאמור".

42. בעניינו הויאל והמקבץ אינם כלולים בתכנית המתאר המחויזת האמורה, לא ניתן להיתר אף הקמת מבנה יוביל.

43. לאור המקובל לעיל, לאחר שהעתורים חפצים כי בית המשפט יורה על הקמת גן ילדים בסמוך למקבץ, וכיוון שאין תכנית מתאר מאושרת, כי אז השעדי בלתי חוקי, ואין בכוו של בית המשפט לתרתו. מכך, יתבקש בית המשפט הנכבד לדוחות העתירה, בכל הנוגע לשעדי זה.

אספקת שירותים הסעוט אל גני הילדים בכפר הסמוךCSIIFAH

44. כسعد חלופי להקמת גני ילדים בסמוך למקום מגוריهم, מבקשים העותרים כי בית המשפט יורה על אספקת שירותים הסעוט אל גני הילדים בכפר הסמוךCSIIFAH וכי תוחרג תחולת חוזר מנכ"ל על הילדים שבגילאי 3-4 שנים מהמקבץ באופן שיאפשר מימון הסעוטיהם לגני הילדים בכפרים הסמוכים.

45. חוזר המנכ"ל קובע באופן חד-משמעי כי חurf הרחבת חוק לימוד חובה לגילאי 4-3, אין השתתפות במימון הסעוט לילדים אלה עקב בעיות בטיחות הכרוכות בהסעתם (סעיף 3.2.3.א). לחוזר המנכ"ל).

46. אף בית המשפט העליון לא ראה לטבות מעמדת משרד החינוך, לפיה נוכח היבטים תקציביים, בטיחותיים ואחרים, אין הוא מתקצב הסעוטות לילדים העותרים. כמו כן, גם בעניין דנא, לא הונחה כל תשתיית שיש בה לבאר מדועدينם של ילדים העותרים צריך להיות מופלה לטובה משאר ילדים ישראל, אותם אין משרד החינוך ממכו.

47. אף שכך, ומtopic מגמה למצוא פתרון רוחבי כולל להנגשת המטריות החינוכיות בפזרה הבדואית, התקיימה ביום 19.6.2016 ישיבת ועדת הסעוט עליונה בראשות מנכ"לית משרד החינוך במסגרת נבחן עניין תקציב הסעוט לגילאי 3-4 בישובים בפזרה הבדואית, וזאת לפנים משורת הדין.

.48. הוועדה החליטה, כדלקמן:

"במהשך לוועדת הסעות עליונה שהתקיימה ביום 19.6.2016, בראשותה של המנהלת הכללית, גב' מיכל כהן, הוחלט להעלות את נושא מימון הסעות ילדי גילאי 4-3 המתגוררים בפזרה הבודאית בגין, במסגרת דיויני התקציב שאמורים להתקיים בזמן הקרוב בין משרד החינוך לבין משרד האוצר, תוך בחינת הצורך במימון של הסעות וככל שיוכר, קביעת תבוחנים למימון ההסעות. לצד הדינמיים שיתקיימו, יבחן ארגון מערך ההסעות".

.49. למען הסדר הטוב, יצוין, כי ההחלטה להלן אישרה על ידי הוועדה, אך טרם נחתמה.

.50. כפי שצוין בהודעת המדינה מיום 4.7.2016, **דיויני התקציב האמורים להתקיים במהלך חודש يول� - תחילת חדש אוגוסט 2016**.

.51. מובן, כי החלטות ועדת ההסעות העליונה שתתקבל לאחר דיויני התקציב, ולאחר שיונחו בפניהם מלאה היבטים והנתונים הדרושים לעניין, לרבות ההשלכות התקציביות הנגזרות מכך, עשוייה ליתר את הצורך בהכרעה בעטירה דנו.

.52. מAMILא, תהא אשר תהא החלטת הוועדה – העטירה אינה יכולה להיות במתכונתה הנוכחית. שכן מחד יכול ואומר החלטה תיתיר את העטירה, ומайдך ככל שהדיון בשאלת גופא לא ייתיר רוי שאז יהיה על העוטרים להגיש עטירה חדשה – בערכאה המוסמכת - הכרוכה אחר ההחלטה החדשה שתתקבל.

ד. סוף דבר

.53. אחר כל זאת, ועל יסוד הנימוקים בהצטרכם, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות העטירה ולתנו למשיבה שהות לגבש עמדתה במסגרת דיויני התקציב, כאמור לעיל.

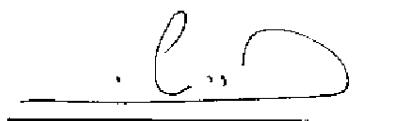
שניא ב"ץ, עו"ד

סגנית בכירה בפרקليות מחוז דרום - אזרחי

תצהיר

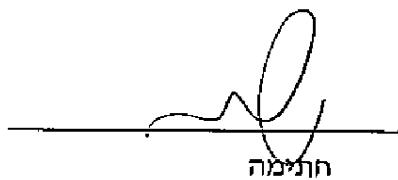
אני הת"מ, מר ניר שמואלי, מס'ר זהות 27403906, לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה, כדלהלן:

1. הני משמש כסגן מנהל מחוז דרום במשרד החינוך.
2. תצהيري זה ניתן לתמיכה בכתב התשובה שהוגש מטעם משרד החינוך בעת"מ 16-05-4749.
3. העבודות המפורטות בסעיפים 5, 4-5, 7, 17, 23-25, 38-42, 45, 47-50 נקבעו לכך ידיעת ואמוןתי, מתוקף תפקידני, בהתאם על מסמכים שעמדו בפניי, על ידיוטני, ועל מידע שנסמר לי מאות עובדי משרד החינוך. אם וככל שנכללים בסעיפים אלו טעונים משפטיים, הרוי שהם מבוססים על ייעוץ משפטי שנייתן לי.
4. זהושמי, זה תצהيري וכל האמור בו אמת.

חותימה

אני חח"מ שני כי, ע"ד, מאשרת זהה כי ביום 7.7.2016 הופיע לפני, מר ניר שמואלי, שזיהיתי על פיו ת.ז. 27403906 ואו המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהזרו ולעיל ותתמס עלייה בפניי.

חותימה

משרד המשפטים
פרק ליטות מהוז דרום אורה
ב"ץ שני, ע"ד
מ.ד. 44279
חותמת